

kérdés, mert most kell eldöntened adventkor, a nagy várakozások idején, ezekre a kérdésekre adandó válaszodat.

És még egyet: nem kell, nem szabad szégyellned ezt a szent várakozást. Hidd el, nem fog senki sem lenézni, kicsúfolni ezért. Inkább irigyelni fognak azért, hogy te gazdagabb vagy szent szegénységben is, mint más embertársad, mert neked van hited és reményed várni karácsonyt, Isten fiának megjelenését, hogy tanítson, vezessen az igaz életre, jobb emberségre, Istennek dicsőségére, az embernek békeességére. Így és csak így lehetsz unitárius értelemben Isten fia, így lehetsz jézusi értelemben boldog ember, s emberi értelemben megelégedett.

E teremtett világ sóvárogva várja, hogy az légy. Ámen.

KÖZÖSSÉGÜNK ISTENNEL ÉS EGYMÁSSAL* ·

1Jn 1, 5-7/a

A Biblia Isten szóba foglalt üzenete. Úgy mondjuk, hogy ez az isteni kijelentés az emberhez. Érthető és világos. Az élő Isten üzenete ki szól hozzánk "fűben, fában és merev márványban" is; a költő szerint. A teremtett világ éli Isten akaratát; az ember értelmének fényével és lelke érzékenységevel próbálja a hitben megközelíteni az örök Láthatatlant, mintegy radarral kivetíteni. Azok, akik közelközösségben éltek vele, akikben sötétség nélküli világosság lett, akiket elhívott, azok hirdették mindig üzenetét. Jézus az Örökkévaló üzenete volt ehhez a világhoz. János apostol levelében megvallja, hogy Istenre tekintő világosságát Tőle vette és hirdette is, azt hirdették, hogy Isten gondolata érthető és világos, az életet, a megmaradást munkálja. Tovább adták ezt a világosságot, hogy legyen hit és bizalom, a cselekvőknek - élethatáron innen és túl - legyen megmaradás. Nem Istenért, mert "Ő benne nincsen semmi sötétség, Ő a tiszta világosság", hanem az emberért, mert benne van a homály, a bizonytalanság, a kétség, a reménytelenség. Van úgy, hogy eltájolódik az ember, nem tudja-érzi bele magát az Isten-teremtette egyetemességbe, szorítja a sötétség. Magához igazítja az Istent és nem ő igazodik Istenhez. Az igazságot meghazudtolja, mondja rá a Biblia. Kiszakad az örök Világosságból és lesz belőle Istennek szórványlelke, az emberi közösségnek szórványtagja.

Mi benne élünk, vagyunk és mozgunk, mondja Pál apostol. Látunk! Látjuk helyünk, értékünk, sorsunk, életünk, hivatásunk és kötelességünk, érezzük emberi felelősségünk. A világosság fiai lehetünk. Az értelem öntudata, nem csak Isten felé ver ösvényt, hanem életünk cseplecs bajai közt az embertársunk felé is. Aki látja az Istent, de nem tudja meglátni embertársát, sötétségben van. Vak. Nem az emberi társadalom zárja ki magából, hanem ő szakad ki belőle és lesz elszigetelt-szórványember, lehullott falevél, leszakadt gomb, senkihez sem tartozó. Míg látjuk egymást és érezzük egyéni és közösségi bajainkat, a Bibliával mondva "közösségünk van egymással". Közösség nélkül nincs család, egyház, nemzet, közösség nélkül nincs bizalom, jövődől és megmaradás. Anyagiasodó világunk-

* Elhangzott 1993. szeptember 18-án a "Juliánus Alapítvány" "Lármafa" szórványösszejövételének ökumenikus istentiszteletén

ban lármafát kell gyújtani a közösségünkben kiporladóknak, a kiszakadóknak, hogy hirdesse nekik a Bibliával: nem cselekedtek igazságot, hazudtok a múltnak és a jövőnek, hazudtok az "egymáshoz való közösségnek." A közösségi érzés erő, bizalom, remény, biztonság, bátorság és megmaradás. Ebben teljesedik be a Biblia szava: "közösségünk lesz egymásban" és életünk lesz egymással.

Kiszakadni a közösségből szórványsorsot jelent. A mi sorsunk nem kisebbségi, hanem szórványsors, mert kisebb-nagyobb foltokban élünk itt. Vállaljuk sorsunk, mert tudjuk, hogy szórványban lenni nem földrajzi meghatározottság, hanem tudat kérdése. Tudatosan valljuk magunk népünkhöz, megtartó egyházainkhoz tartozónak. Magyarként tudatosan vállaljuk múltunk, sorsunk a jelenben, a jövőért.

Ez a "Lármafás" összejövetele a Juliánus alapítványnak azt bizonyítja, hogy megint veszélyben vagyunk, lármafagyújtó időkben élünk. A különbség az, hogy nem fegyverrel kell védeni magunk, hanem az öntudat világosságával. Ha közösségben maradunk a világ is ránk figyel, mert nem bújhatunk homályba. Nem akarunk mást. Csak a mi igazságunk. Isten világosságába terítjük életünk és sorsunk, mert így van és így lesz közösségünk egymással és az örökkévaló Istennel. Hisszük Péter apostol szavaival, hogy mi "megtartásra való nép vagyunk." Ebben segítsen az Isten és ebben segítsük szórvány-közösségünk, önmagunk, hiszem, hogy így megmaradunk. Ámen.

Kászoni József - Kovács István

HATALMAT ADOTT NEKÜNK AZ ISTEN!

Ef 4, 29

Soha se lehet eléggé csodálkozni azon, hogy az ember beszél, és a lehelet-mozgatta hangszálaival közölni tudja azt, amit gondol és érez. Ez a lehelet maga a lélek, maga a csoda.

Képzeljétek el: ha a színház zsúfolt nézőterén az előadás alatt ennyit mondok: "Tűz van", nem is izgatottan és riadtan, nem is túlságosan hangosan, csak egyszerű állító formában, mint egy tényt közölve, akkor nagy változások történnek. A jelenlevők felugrálnak helyükről, dulakodva, egymást letaposva, fejvesztetten rohannak a vészkijárat felé, a tolongásban a nők estélyi ruháját cafatokra tépik, s a gyermekeket agyontiporják.

Valóban tűz van? Talán nincs is. Lehet, hogy tévedtem. Az is lehet, hogy aljas tréfát űztem, s ugrattam a többieket. De ez - most már - mindegy. Tűz van, mert azt mondtam, hogy tűz van! És ez az egyetlen mondat tűzvészt támasztott ezer és ezer agyvelőben, s az a tűzvész, noha nem érzékelhető, nem kevésbé valódi, mint az igazi; ez a tűz lobog, kigyózik, elharapódzik, lángja már a mennyezetet nyaldossa, szikrája és hősege elemészt mindent. (Kosztolányi Dezső).

Ki ne érezné-értené csak ebből is, hogy a szó, a beszéd - cselekvés és tett is. Valóságos hatalom. S mint minden hatalom: veszélyes. Vele nemcsak élni, de viszszaélni is lehet. Ezért mondjuk, hogy: "A szó veszélyes fegyver!" Vagy - a Példabeszédek könyvének írójával szólva -: "Élet és halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi." (Péld 18, 21).

Jól tudta mindezt már Pál apostol is. A szó épít vagy rombol, öl vagy gyógyít, lehet áldás, de átok is. Minden keresztény embernek tudnia kell, hogy